

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58

GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Secretariaat:

de Perponcherstr. 98 Den Haag Tel. 606650

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Uitsl. voor verslagen en abonn. Barentzstr. 48 Den Haag tel. 637383

W E E K B L A D

12e jaargang nr. 12

=====
nadruk verboden

=====
24 november 1967

x in de kantlijn betreft de vraag

- " " " " het antwoord

Goeden avond vrienden.

U weet al, dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn. Daarop
behoef ik dus niet verder in te gaan. Mijn onderwerp van heden
gaf ik de wat vreemde titel:

W A A R O M N I E T.
=====

Wanneer wij horen, dat Jezus in het evangelie tot zijn aposte-
len zegt uit te gaan en in Zijn Naam en de Naam des Vaders dui-
velen uit te drijven en zieken te genezen, zo zeggen wij bij ons-
zelf: nu ja, waarom ook niet? Zij waren apostelen. Zij geloofden in
Jezus, dus waarom zouden zij het niet kunnen, zouden zij het niet
doen?

Dit "waarom niet" klinkt zo vanzelfsprekend. Want uiteindelijk
zijn wij het niet, die voor die taak worden gesteld. En die anderen
waren uiteindelijk apostelen, nietwaar? Het is gemakkelijk zo te
reageren, wanneer men zelf niet bij de zaak betrokken is. Wanneer
iemand beweert, dat er voor de veiligheid van de wereld steeds meer
troepen naar het oosten gezonden moeten worden, zal menigeen reageren
met een natuurlijk: Waarom ook niet, want degenen, die zo reageren,
behoeven meestal zelf niet te gaan.

Ik zou daarom eens met u willen spreken over de vele dingen,
die een mens ook zelf zou kunnen en moeten doen, ofschoon hij, met
een "waarom ook niet" zodra anderen in het geding zijn, die taken en
mogelijkheden zichzelf van de hals tracht te schuiven.

Neem nu eens het genezen van zieken. Natuurlijk, dat is de
taak van de dokter. Maar wanneer er nu eens iemand zou zijn, die,
al is het desnoods alleen suggestie, een patiënt toch wat aangenamer
kan doen gevoelen, of zelfs het mogelijk kan maken, dat de patiënt

wat sneller geneest, zo vraag ik mij af, waarom men daartegen zo vaak bezwaren oppert. Ik zou zeggen: zolang het goed is voor de patiënt, waarom niet?

En wanneer iemand beweert, dat anderen wel kunnen magnetiseren, maar hij niet, dan vraag ik mij af, waarom men dit zegt. De meeste mensen hebben zelf heus wel enige begaafdheid op dit terrein, maar durven of willen die niet gebruiken. Mijn vraag luidt dan alweer: Waarom niet? Bang voor gek te staan misschien? Bang dat er eisen gesteld zullen worden? Bovendien is het natuurlijk altijd gemakkelijker aan te nemen, dat een ander gaven heeft, maar men zelf niet. In vele gevallen komt het er op neer, dat men in een ieder gaven veronderstelt als helderziendheid enz. enz. Maar voor zich de mogelijkheid, dat men gaven zou hebben, liever met een "onmogelijk" terzijde schuift, zonder ook maar een poging te wagen, werkelijke eigen begaafdheden te ontdekken - vooral, wanneer het gaven zijn, die niet algemeen worden aanvaard.

Hierin meen ik een beprking van denken te ontdekken, die de mens in zijn mogelijkheden sterk zal beperken. Ik zie op aarde vele mensen, die erg bijgelovig zijn en met hun z.g. bijgelovigheden nog resultaten boeken ook, maar die b.v. wetenschap afwijzen. Aan de andere kant zijn er mensen, die zeer wetenschappelijk denken, maar alles weg trachten te verklaren, wat niet met hun opvatting van wetenschap strookt, of het nu waarneembaar is of niet. Daarnaast kennen wij nog gelovigen, die alleen de dingen wensen te aanvaarden, die in hun geloof passen en alles, wat zij niet onopgemerkt kunnen laten, als duivelswerk omschrijven, zodra zij er in hun geloof geen raad meer mee weten.

Een dergelijke benadering van het leven en zijn mogelijkheden kan men moeilijk roffel noemen. Wat is dan de reden, dat zovele mensen zich krampachtig verzetten tegen alles, wat niet in hun denken past, of buiten hun eigen gezichtsveld lijkt te liggen? Ik kan zeer wel begrijpen, dat een christen anders denkt dan een mohammedaan terwijl een rosekruiser de wereld weer anders beschouwt. Voor mij is het zeer wel te aanvaarden, dat een ieder de verschijnselen en mogelijkheden in de wereld vanuit een eigen standpunt beoordeelt.

Elke mens moet een begrip hebben, zowel t.a.v. godsdienst en het bovennatuurlijke, het ideële en de politiek of zelfs eigen kundigheden en aansprakelijkheid. Een punt van uitgang moet er nu eenmaal zijn.

Maar wanneer je een dergelijk punt eenmaal hebt gevonden, waarom zou je dan je beleven en je mogelijkheden juist hierdoor laten begrenzen? Men zou moeten zeggen: op dit punt begin ik, maar mijn mogelijkheden en de mogelijkheden van het al zijn voor mij nog steeds oneindig.

Steeds weer blijkt, dat de mogelijkheden van een mens veel minder beperkt zijn, dan men pleegt te stellen. De mens, die bereid is het toeval in zijn leven te zien als iets, wat werkelijk betekenis heeft, iets wat uitdrukking geeft aan in hem en rond hem bestaande waarden, zal bereid zijn te aanvaarden, dat zijn leven een zeker patroon vertoont. Daarin komen wel voor het ik toevalligheden voor, die inhouden, dat men het ene wel bereiken kan en het andere niet, maar dat betekent nog niet, dat die toevalligheden zonder enige reden optreden. Volgens mij kan er niets zonder reden bestaan.

Wanneer men niet all en op grond van eigen denken, maar ook op grond van z.g. toevalligheden bereid is het patroon van eigen leven te erkennen, dan zal men beseffen in welke richting de werkelijke

mogelijkheden tot ontwikkeling van het ik liggen. Houdt men zich bij zijn willen en plannenmaken daaraan, dan zal men ook werkelijk iets kunnen bereiken, zelfs indien dit minder redelijk schijnt.

Daarbij is de benadering, van hetgeen men verlangt in het leven, meestal verkeerd: Men zegt niet alleen, dat men van zijn ziekte wil genezen of geld wil hebben, maar gaat fantaseren en op de duur de wijze, waarop het gewenste tot uiting zal komen, ook stipuleren. De zieke verwacht b.v. den direct en onmiddellijk ingrijpen van God of de geest; de man die geld verlangt, wenst alleen maar de 100.000 te winnen. Hierbij bepaalt men dus in feite niet allen hetgeen men wenst, maar ook de wijze, waarop het gewenste tot stand moet komen. En dit, terwijl men niet weet, wat in feite de mogelijkheden zijn.

Ik stel, dat men meestal nog wel kan weten, wat voor 't ik werkelijk nodig of wenselijk is, maar de wijze, waarop dit waar kan worden, niet voldoende kan overzien. Stel daarom niet de wijze van verwezenlijking vast, maar slechts de wens. Men voelt zelf wel, of iets mogelijk zou zijn. Kan men dit met ja beantwoorden, dan doet men er goed aan, geen verdere bepalingen te geven, maar eenvoudig te stellen, dat het gewenste eens waar zal worden en daar a.h.w. naar toe leven.

et vreemde in de praktijk blijkt te zijn, dat mensen, die ergens naar toe leven, maar verder geen bijzondere vereisen plegen te stellen en de wijze, waarop iets waar moet worden, nimmer duidelijk trachten te zien, het meeste bereiken. Vaak is het onverwacht, dat men bij voorwetenschap daarvan eerder zou vrezen, de enig juiste oplossing. Ik geef u een voorbeeld:

Iemand leed aan eenzijdige verlamming. Hij wilde beter worden, ging elk Kurcord, dokters enz af. Zelfs Fatima en Lourders brachten hem echter geen genezing, ofschoon hij steeds weer stelde: nu zal ik genezen.

Deze man gaf op de duur zijn krampachtig zoeken op, maar heeft ergens voelen, dat hij eens beter zou worden. Op een goede dag wordt hij met zijn zieke wagentje over straat gereden. Er komt een fietser aan, die op de wagen botst. De wagen gaat ondersteboven. De man valt ongelukkig en heeft een bekkenbreuk. In het ziekenhuis werd hij behandeld, doorgelicht enz. Men vond toen de oorzaak van de verlamming, die zovele specialisten niet gevonden hadden. Hij werd na enige maanden geheel genezen ontslagen.

In dit voorbeeld zien wij iets, wat in het leven vaak voorkomt: Een mens wenst iets. Zo zal hij het konditioneren, maar boekt met al zijn pogingen geen resultaten. Dan geeft hij zijn te gericht streven op, zonder daarom alle hoop te verliezen. En kort daarop grijpt het toeval in - nu ja, toeval - en hij geneest. Nu hij zelf niet meer krampachtig hoopt, denkt en streeft, komt de gewenste mogelijkheid ongevraagd op hem af en de genezing blijkt mogelijk.

Een ander voorbeeld is de gokker, die meent op beurs of in spel een slag te kunnen slaan. Hij verliest. Een nieuweling, iemand die de moed opgeeft en als geste nog een laatste mise maakt, blijkt opeens wel te winnen. Zodra de wil en omschrijving niet meer aanwezig zijn, wordt het gewenste blijkbaar opeens mogelijk. Ik meen, dat dit het gevolg is van het feit, dat door het ik geen definitie meer wordt gegeven van hetgeen zou mogen gebeuren. Daarom lijkt mij dit iets, wat u in het leven zoudt mogen onthouden: Niemand weet precies, hoe de dingen zullen lopen. Maar wie voelt, dat iets mogelijk is en daar op blijft vertrouwen, zal juist door het wegvallen van

een te veel aan zelfgegeven directieven de meeste kans hebben, dat het als mogelijk gevoelde zich zal verwerklijken. Er is uiteindelijk een oneindige reeks van mogelijkheden om het gewenste waar te maken. Men zou die niet moeten afwijzen, door zich op 'n enkele wijze van verwezenlijking te concentreren.

Bij degenen, die wensen b.v. helderziend te worden, medium te zijn e.d., zien wij soortgelijke ontwikkelingen: zij hebben waarschijnlijk werkelijk grote gaven, maar komen er niet toe, die te gebruiken, omdat zij zich bezig houden met een bepaalde gave volgens een in hem vaststaande voorstelling.

Er zijn vele gaven. Zelfs snel begrijpen van iets, handigheid zijn in wezen gaven. Heb je zo iets, dan moet je allereerst beseffen, dat je door die gave te gebruiken vaak veel meer weet te bereiken dan anderen door hun visioenen enz. De ene gave is niet meer of minder, hoger of lager dan de andere. Het gaat er maar om, dat je je gave gebruikt en er op leert vertrouwen. En wanneer u niet in uzelf kunt vertrouwen, maar toch meent een gave te hebben, zo kunt u vaak vele remmingen en mislukkingen voorkomen door aan te nemen, dat juist bij 't gebruik van uw gave iemand u helpt, a.h.w. achter u staat. Maar bovenal: beperk jezelf niet door iets te voren reeds als voor jou onmogelijk te beschouwen. Voorbeeld:

Auto heeft defect, 3 mensen. De eerste zegt: ik kan hieraan niets doen, ik heb er geen verstand van. De 2de zegt: ik zal eens kijken, of er in 't handboek iets staat, wat hierop betrekking heeft. Als dat zo is, zouden wij in ieder geval iets kunnen proberen. De derde gooit de motorkap open, al weet hij niet veel van motoren. en bemerkt na enig kijken, dat een draad loshangt. Hij maakt die draad vast. De motor loopt weer.

De eerste maakte de fout aan te nemen, dat iemand, die niet deskundig is, in geen geval iets kan doen. Als een deskundige in de buurt is, zal deze houding juist zijn: laat dan degene, die er het meeste van weet, de zaak opknappen. Maar als zo iemand er niet is, is een verwerpen van eigen mogelijkheden, omdat men gebrek heeft aan kennis, dwaas.

De houding van de 2de is beter: hij wist zelf geen kennis te hebben, maar trachtte zich te beroepen op de kennis van anderen. Zijn houding zou echter eerst goed zijn geweest, wanneer hij na gekonstateerd te hebben, dat in het handboek de fout niet voorkwam, toch zelf aan de slag zou zijn gegaan.

De derde handelde volgens mij het verstandigste: Hij nam allereerst de situatie op. Toevallig vindt hij inderdaad iets, wat zelfs voor zijn onwetendheid als afwijkend van de norm kenbaar was. Had hij niets gevonden, dan zou hij zich op de kennis van anderen - i.c. het handboek, kunnen beroepen. Indien ook dit hem niet verder had geholpen, zou hij eenvoudig iets geprobeerd hebben. Dat houdt inderdaad enig risico in. Maar 't geeft de meeste kansen op een resultaat. Degene, die risico nam en er op vertrouwde, dat hij zelf de zaak wel kon vinden, vond het eerst de oplossing in mijn voorbeeld. In de werkelijkheid zien wij dergelijke ontwikkelingen steeds weer optreden.

Met geestelijke gaven geldt iets dergelijks: Men kan ook hier vaak resultaten behalen, door niet te zeggen, hoe het zou moeten zijn of te ontkennen, dat men tot iets in staat is, maar door eenvoudig te zeggen: ik probeer het.

Dit geeft in zeer vele gevallen positieve resultaten, zo lang men maar niet tracht aan de wijze, waarop het resultaat tot stand

moet komen, voorwaarden te verbinden.

Wanneer ik U zeg, dat u van alles kunt bereiken, zo zult u mij waarschijnlijk antwoorden, dat u voelt, dat dit niet waar is. Maar bent u wel zeker? Wanneer u echter eerlijk bent, zult u toe moeten geven, dat u het niet zeker weet. Waarom dan eenvoudig stellen, dat iets onmogelijk is en niet eerst eens proberen, wat men eventueel tot stand kan brengen?

Bovendien is het belangrijk, dat men niet alles op een gereglementeerde wijze wenst te volbrengen, te ontvangen. Er zijn op aarde vele mensen, die in feite helderziend zijn, maar op hun helderziendheid niet durven vertrouwen, ja, deze afwijzen, zelfs terwijl zij in feite naar die gave verlangen. Vaak blijkt, dat hun wijze van "helderzien" niet de vorm aanneemt van een visioen, een visuele hallucinatie, een zien, maar zich eerder uit in opkomende denkbeelden van beschrijvende aard. Zo iemand zou haast tegen een ander willen zeggen: Achter die oude heer daar staat een oudere dame, die een pen of potlood achter de oren draagt. Een fijn gesneden gelaat, hoge ool, draagt een gouden broche van bepaalde vorm. Maar dan denken zij: hoe kom ik daar nu aan. Ik zie toch niets? Ik fantaseer maar. Indien u wel eens zo iets hebt meegemaakt, moet u de volgende maal toch terloops eens informeren, of degene, bij wie u een dergelijke beschrijving anvoelt, niet iemand gekend heeft, die er zo en zo uitzag. Tot uw verbazing zult u dan in vele gevallen reacties krijgen als: ja, dat lijkt wat op 'n oudtante van mij. Hoezo?

Is u verlegen bent, kunt u zich er dan nog altijd met een Jantje van Leiden vanaf maken, maar u hebt dan in ieder geval gekonstateerd, dat een dergelijk aanvoelen, een dergelijke reeks van gedachten, in feite gelijk komt met de helderziende waarneming.

In andere gevallen heeft men het gevoel, dat men eigenlijk naar een vreemde toe zou moeten stappen en hem waarschuwen. Zo iets als: past U toch op, meneer. Soms met nadere omschrijving. Maar al voelt men dit aan, daarom doet men zo iets nog niet. Op zo een gevoel alleen kan men toch niet afgaan, zo meent men, maar wanneer u dergelijke gevallen eens na zoudt kunnen gaan, dan zoudt u ontdekken, dat kort nadien dergelijke mensen vaak een ongeval doormaken. U hebt hier iets afgelezen, wat inderdaad betrekking had op de toekomst van die persoon. U hebt gezien, gehoord in de tijd. Maar het echter niet valt binnen het kader van de voor u, als spiritist b.v. gangbare voorstelling van mogelijkheden, reageerde u niet. Ik kan begrijpen, dat u geen zin hebt voor gek te staan. Maar toch zou ik ook in dergelijke gevallen zeggen: probeer iets te doen. Geef uw waarschuwing desnoods op onopvallende wijze, terwijl u de ander zogenaamd om geheel andere redenen aanspraakt.

Reageren op een dergelijke werking uwer gave is belangrijk. Alleen op deze wijze kunt u leren deze meer en meer bewust te gebruiken. Actie is daarbij noodzakelijk. Voorbeeld: vele mensen voelen, dat er iets mis is in de samenleving. Zij nemen waarschijnlijk bepaalde dingen waar, voelen ook bepaalde dingen aan. En reageren met gemopper en een "wat kunnen wij daaraan nu doen?"

De fout hier is in de meeste gevallen, dat men er niet toe komt zijn gevoelens op hetgeen men opmerkt, eerst duidelijk en per geval te formuleren. Indien men echter per geval zich de reden zou gaan zoeken van geveel of opmerken en eigen mogelijkheden daarbij in ogenschouw zouden nemen, plus eigen benadering van de zaak, zo zouden zij waarschijnlijk veel aan het door hun gewraakte zelf

kunnen veranderen. Een dergelijke reactie komt steeds weer voor uit 't opmerken van b.v. een verandering. Waarom dan niet tenminste de moeite genomen om na te gaan, wat er in feite veranderd is en waarom het je niet bevalt? Wie zo reageert, zal beseffen, wat hij of zij kan doen om de zaken te verbeteren en zal in de 2de plaats beseffen, dat de eigen benadering van het gewraakte of het probleem ook niet direct ideaal is.

Ik wil hierbij opmerken, dat men, juist door de vaagheid van het opgemerkte, het niet formuleren, beter meent uit te kunnen gaan van eigen belangrijkheid. Men heeft veel gehoord, gelezen, gezien enz. Men constateert, dat het verkeerd gaat en begint nu eenvoudig de mensen te vertellen, wat zij zouden moeten doen. Maar zijn hierbij de feiten wel werkelijk beseft? Heeft men eigen belangrijkheid niet overschat? Zou het niet anders kunnen zijn? Anders, dan men dacht? En waarom niet?

U beweert zo vaak iets. Maar vraag u nu eerst eens af, waarom u dit eigenlijk doet. En wies eerlijkgenoeg om u af te vragen of een ander, al weet hij veel minder dan u en lijkt hij u veel dwazer dan u ooit geweest bent, niet misschien toch iets doet of zegt, dat veel wijzer is dan alles, wat u met uw kennis zoudt zeggen of doen.

Sta steeds open voor anderen en hun beweegredenen. Ga nooit uit van het denkbeeld, dat men met anderen moet debateren, tot men tenminste in eigen ogen eigengelijk heeft bewezen, maar vraag u steeds weer af, of inde andere geen nieuwe visie, een andere benadering te vinden is, die de moeite van het beschouwen waard is.

Mensen die de kunst verstaan om eigen zienswijze voortdurend te verfrissen en desnoods te veranderen, zijn mensen, die het leven leren begrijpen en met de krachten van 't leven zeer veel kunnen leren doen. Beseef, dat uw beelden maar al te vaak niet veel meer zijn dan symbolen. U denkt misschien aan geestelijke genezing als een concentratie, waardoor u het licht in kunt schakelen. Zoiets als: knip, lichtje aan, genezing, afgelopen.

Met die voorstelling bent u misschien in staat om de krachten van het Licht te bereiken en daarmee zelfs veel te doen. Maar dat betekent nog niet, dat dit alleen mogelijk is, wanneer men op een dergelijke wijze aan het Licht denkt, het inschakelt enz. Laat desnoods de verklaring van bepaalde werkingen, die u tot stand kunt brengen, maar eens even rusten.

Uiteindelijk is het, wanneer men een bepaalde werking tot stand wil brengen, belangrijker, dat men slaagt, dan dat men de zaak verklaren kan. Als u, door als gesteld te denken en te werken, iets bereikt, ga rustig daarmee verder. Maar denk niet, dat dit dus de enig juiste wijze van werken is en stel vooral ook niet, dat hierin dus de enig mogelijke waarheid is gelegen. Want daarmee zoudt u zichzelf blind maken voor de vele andere mogelijkheden, die in u kunnen schuilen en zoudt u bovendien een samenwerken met anderen, om 'n doel langs deze weg te bereiken, onmogelijk gaan maken.

Misschien meent u, dat u dergelijke dingen al te vaak van ons hebt gehoord. Maar hameren op hetzelfde aambeeld kan soms nuttig zijn. Want veel van het tekort schieten van de mens in 't heden komt niet zozeer voort uit een gebrek aan mogelijkheden of capaciteiten, maar uit een gebrek aan vermogen, om ook buiten eigen beperkingen en stellingen om te denken en te reageren. De mens van heden is kennelijk bang buiten eigen kringetje te komen, zich met iets bezig te houden, dat buiten eigen normale wijze van denken en handelen ligt.

Ik zal U voorbeelden geven van hetgeen ik over gaven heb gezegd: hier in de zaal zijn 19 personen - bijna de helft van het aantal aanwezigen buiten het medium - die over mediamieke kwaliteiten beschikken. Toch maken ten hoogste 3 van hen wel eens gebruik van hun gaven, waarbij een van hen in feite nog met weerzin en alleen, wanneer het niet voorkomen kan worden. Dit gebeurt, maar ik meen, voort uit uw onvermogen om alles, wat mediumschap - middelaarschap - aan eisen stelt, te begrijpen. Want een medium is niet alleen iemand, die in trance gaat, of opeens uitbarst in voorspellingen. Een medium is eenvoudig een mens, die een voldoende gevoeligheid bezit voor de waarden of werkingen van hogere of geestelijke krachten, om dezen - desnoods op eigen wijze - stem, uiting, te verlenen op aarde. De verschijnselen, die daarbij op kunnen treden, ook in een persoon, lopen vanaf inspiratieve opmerkingen tot de diepste trance toe. De aanwezige begaafden gebruiken hun gave eenvoudig niet, zelfs als zij deze toch wel aan kunnen voelen, omdat in hun voorstelling de werking van het mediumschap aan bepaalde verschijnselen naar buiten toe is gebonden.

Sommigen weten zelfs wel, dat zij zo nu en dan in een toestand verkeren, waarin zij in wezen meer kunnen zeggen, dat zij zelf menen te weten. Zij aarzelen echter vaak dit te doen, omdat zij zich afvragen, of zoiets wel eerlijk zou zijn. U kunt desnoods de anderen naafloop zeggen, wat er gebeurd is. Maar ga eers door. Probeer in ieder geval allereerst eens weer te geven, wat u wordt ingegeven. De meesten komen daar niet toe: zij zijn bang in de ogen van anderen belachelijk te worden, voor gek te staan enz. En zo trachten zij het optreden van een dergelijke toestand te voorkomen. In feite gooien zij een mogelijk kostbare gave op deze wijze eenvoudig weg.

In deze zaal zijn op het ogenblik 7 goede genezers aanwezig. Twee daarvan zijn werkelijk actief. De anderen hoogstens zo nu en dan en dan meestal nog met aarzelingen, voorbehoud en ontwijkingen. De laatsten hebben vaak weinig resultaten en noemen dit de oorzaak van hun voorbehoud. In feite ligt de zaak andersom: geestelijk genezen vergt een vertrouwen, dat meer dan redelijk is. Je kunt de processen van geestelijke genezing niet omschrijven of definiëren. Je kunt de krachten in je en hun werking alleen beleven. Nu blijkt, dat de meestd mensen in een dergelijk geval een redelijke onderstreping, met daarnaast een slagen, van node hebben, voor zij werkelijk durven werken met hun gave. Ook hier zou ik willen zeggen: vertrouw, dat er iets goeds uit voort zal komen en probeer het een keer. Wat de patiënt aangaat, kunt u daarbij zeggen: baat het niet, zo schaadt het niet.

Wat hederziendheid betreft: slechts 2 of 3 mensen in de zaal hebben nog nooit iets waargenomen. De meesten van u nemen steeds weer op de een of andere wijze iets waar, wat niet uit de eigen wereld stamt. Maar dit heeft u zich niet gerealiseerd. Enkelingen gebruiken hun gave wel, de anderen komen echter tot geen resultaten. Waarom niet?

Wanneer men iets waarneemt, wil men het binnen het kader van eigen wereld brengen. Men wil het materiëel zien. Het gevolg is, dat het beeld verdwijnt, voor het is opgenomen. Concentreer u niet met uw ogen op een dergelijk verschijnsel, maar absorbeer het eenvoudig; doe geen krampachtige pogingen, maar stel eenvoudig, dat wanneer iets werkelijk van belang is, u het wel zult bemerken. Dan zult u ontdekken, dat u wel degelijk gevoelig bent voor deze dingen. Ontken de mogelijkheid voor uzelf niet en besef, dat u associëert daarbij.

Indien U b.v. in een schilderij of foto opeens een "extra" ontdekt, is het dan uw eigen aandacht, die u dit opdoet merken, of de afbeelding zelf? Waarom zien anderen dan dit "extra" eerst, nadat U hen daarop opmerkzaam gemaakt hebt? Zeg daarom niet tegen anderen, dat je, wanneer je op een bepaalde manier kijkt, daar en daar in het beeld een "kop" kunt zien, maar vraag u af, hoe het komt, dat juist U die daarin spontaan ziet. Vanwaar het gevoel, dat juist U dit detail op deed merken? Misschien bent u sensitief voor waarden in de afbeelding. Maar in vele gevallen zal het opmerken van een z.g. extra veel dichter bij psychometrie liggen dan bij de werkelijke vastlegging van een fotografisch extra e.d. Want dan zijn de beelden wel zo duidelijk, dat zij praktisch een ieder opvallen.

Maar ook dan blijkt, dat u een bevestiging van anderen boven alles stelt. U wilt niet iets bijzonders zijn, u wilt door anderen de verzekering hebben, dat alles toch heus gewoon is. De behoefte tot konfirmeren brengt de mens er toe vele van zijn gaven weg te dringen of zodanig te gebruiken, dat zij praktisch waardeloos worden. Men beweert dan nog wel, dat men b.v. graag helderziend zou zijn, maar maakt in feite de mogelijkheid tot waarnemingen voor zich steeds kleiner.

Waarmede ik duidelijk tracht te maken, dat de meesten onder U meer kunnen dan zij toe durven geven. Mijn "waarom niet?" betekent in vragende vorm dan ook: waarom niet gebruik gemaakt van al uw mogelijkheden, waarom niet allereerst de gaven gebruiken en u eerst later zorgen maken, wat anderen misschien zouden denken, wat de verklaring voor dergelijke dingen wel moet zijn e.d.

Als waarom niet - in bevestigende vorm betekent: U bent vaak te bang om waarlijk uzelf te zijn en van uw mogelijkheden ten volle gebruik te maken. U wilt u te veel aanpassen aan de veronderstelde waarden in uw omgeving. Daarnaast wenst u te blijven beantwoorden aan de innerlijke sfeer van antimacassar, prullaria en geborgenheid, die u zo vaak innerlijk nog als ideaal met u draagt. U bent innerlijk bang voor het geestelijk licht, dat, helder als de dag, u een besef zou geven van alles, wat u werkelijk bent en kunt en geeft de voorkeur aan enkele stoffige stellingen en gedachten als bijna niets onthullende schemerlampjes. Kortom: de meeste mensen zijn bang voor hun innerlijke werkelijkheid en, ongeacht wat zij naar buiten toe beweren, bang voor gaven, die ergens een nieuwe aansprakelijkheid in het leven met zich zouden kunnen brengen.

Mijn titel was dus niet zo gek als u misschien dacht. Zolang er mensen zijn, zullen de mensen veel blijven verwerpen. Zij zullen juist daardoor spanningen in zich oproepen en problemen in hun wereld tot stand brengen. Veel van de neurosen van deze tijd komen niet voort uit het verdringen van b.v. sexuele spanningen, zoals de freudianen wel beweren, maar uit het niet durven of willen aanvaarden van eigen werkelijkheid, het terzijde willen schuiven van eigen gaven en datgene, wat men innerlijk toch als juist en begeerlijk ervaart.

Vele problemen en spanningen in deze dagen kunnen worden herleid tot een angst voor het buiten de perken gaan, de angst om eens van de geldende regels af te wijken en te improviseren, de angst eens op eigen gaven te vertrouwen. Gezien de toename van deze spanningen, die bij de huidige levenshouding van de doorsnee mens niet te vermijden is, kan men zich nog afvragen, hoe dit alles verder moet gaan.

De angst voor het uitzonderlijke brengt de mensen er steeds meer

er toe ten koste van alles het z.g. normale, het gewone na te streven. Steeds meer zal men zelfs normale waarden gaan ontkennen, tenzij zij passen in een als juist vooropgestelde reeks van denkbeelden. Zo ontstaat een fixatie van leven en gemeenschap, waarin men meent alles te weten en alles te kunnen. Het enige, wat men niet tot stand kan brengen, is dan kennelijk in eigen ogen het losbreken uit de keten, die men door eigen gedrag gesmeed heeft.

Maar dan voelt men zich steeds meer beëngd, omdat men toch wel beseft, dat men hiermede allerhande mogelijkheden, gaven en zelfs krachten in feite voor zich verwerpt. Daarom komt vaak het ogenblik, dat juist degene, die langere tijd zo heeft geleefd en niet meer verder meent te kunnen, alle waarden overboord gooit.

Deze reactie is dan veelal extreem. Men verwerpt alles, de moraal, volgens welke men leefde, wetenschappen, die men eens als juist heeft aanvaard. Men verwerpt personen van gezag, die men eens zonder voorbehoud placht te volgen opeens als oplichters, bedriegers en tracht hen zwart te maken. Men heeft zolang aan de had van regels geleefd, dat men opeens meent, dat alleen alles, wat geheel spontaan tot stand komt, nog van waarde kan zijn. Men zoekt a.h.w. in het leven een voortdurende happening te vinden. Men verwerpt de basis van eigen bestaan en gooit zo het kind met het badwater weg. Want waarom zou men trachten te ontkenne, dat er wel degelijk een basis is, waaruit men leeft, iets wat beslissend is voor de wijze, waarop men het leven benadert?

Een punt van uitgang moet erkend worden. Men zal zich aan de daaruit voortkomende regels wel degelijk zoveel mogelijk moeten houden. Indien men maar niet zover gaat, dat men alle andere mogelijkheden à priori buiten beschouwing stelt en zo eigen leven en mogelijkheden sterk beperkt.

Stel dat iemand een zaak heeft. Men ontwikkelt die zaak, tot zij zo groot is geworden, dat men voor de keuze staat uit te gaan breiden of de ontwikkeling te staken. Dit laatste lijkt vaak gevaarlijk, want het openen van een filiaal, het schaffen van een dependance brengt risico's met zich. Men kan ook besluiten alle pogingen tot verdere ontwikkeling te staken en gezellig en veilig te blijven, zoals men is. Degene, die het laatste proberen, vormen in het zakenleven van vandaag de z.g. noodlijdende middenstand, die ten koste van alles tracht een ieder zo te beperken, dat zij zelve voor het nemen van verdere risico's en besluiten gespaard blijft. Degenen, die wel blijven uitbreiden, heten misschien in de wereld op de duur eenvoudig Albert of zo. Hun zaak verandert, tot zij vaak zelf niet meer begrijpen, hoe dit uit het begin heeft kunnen ontstaan.

Degene, die de wil heeft zich steeds weer aan te passen, die steeds weer verder gaat, heeft in het zakenleven ook nu nog steeds de beste kansen, al neemt hij meer risico dan de andere zakenlieden. Dit geldt ook in het geestelijke leven.

Bovendien heeft juist het nieuwe altijd een stimulerende werking. Kijk maar eens naar uw kamerleden. Degenen, die daar buiten alle hiërarchie van partijen om een plaats weten te krijgen, zijn degenen die werkelijk nieuwe denkbeelden wisten te propageren. Degenen onder hen, die belangrijker worden, zijn degenen, die breid zijn de als vastgeldende proceduren steeds weer, al is het maar met moties terzijde te schuiven. Zij, die bereid zijn, al het oude achter te laten en desnoods wat heilige huisjes omver te trappen zullen de snelste ontwikkeling doormaken, de meeste invloed bezitten. De oorzaak hiervan is, dat zij niet zoveel beter zijn dan de anderen,

maar in tegenstelling tot die anderen bereid zijn de impasses van begrip en actie te doorbreken, waar zij kunnen.

Indien ik spreek over de verstarring in politiek en kerkelijk leven en de daaruit voortkomende ontwikkelingen, zo bent u het met mij eens. Zodra ik echter, onder de zelfde voorwaarden en mij baserende op gelijksoortige feiten, ga spreken over de verstarring van menselijk leven en denken in meer persoonlijke vorm, zegt u wel ja, maar denkt daarbij onmiddellijk: dit zegt hij natuurlijk voor al de anderen die hier aanwezig zijn. Die hebben dat wel nodig, dat kun je echt merken. Maar voor uzelf acht u dan mijn woorden niet van toepassing.

Mijn vraag is nu, of u wel zo zeker bent van het feit, dat u zelf niet aan deze verstarring van denken en handelen lijdt. Zo u op deze vraag ontkennend wilt antwoorden, leidt mijn vraag verder: Waarom dan niet? Kunt u duidelijk maken, waarom u in geen enkel opzicht aan verstarring lijdt?

Maak u overigens niet al te druk bij het beantwoorden van de laatste vraag: de bewijzen, die u aanvoeren zult, zijn immers voor uzelf geheel van kracht, omdat zij voortkomen uit een verstarring. Anderen - die vaak anders denken over u - acht u onbekwaam tot oordelen, ofschoon juist hun oordeel u zou kunnen helpen uzelf beter te zien. Maar u geeft er waarschijnlijk de voorkeur aan uw fixaties nog eens te meer nadrukkelijk en met afwijzing van elk anders luidend oordeel vast te leggen in de naam van de persoonlijke vrijheid.

Laat ons erkennen, dat de mens vele mogelijkheden en gaven heeft, die hij ter nauwernood of niet gebruikt. Laat ons toegeven, dat de doorsnee mens in 't leven veel meer kan zijn en betekenen, dan hij doet. Maar dan zal men afstand moeten doen van de z.g. redelijkheid en het zich vasthouden aan een vastpatroon, zelfs van inspiratie. Men zal dan moeten afzien van gedragsnormen met vaste waarden, die nooit mogen veranderen enz. enz.

Een mens, die leeft vanuit zichzelf en eigen waarden alleen, bereikt weinig of niets. Hij wordt, door het niet stellen van grenzen voor zich en eigen mogelijkheden, echter tot de grote experimentator, die in het laboratorium van eigen wezen en leven vaak onverwachte, maar in wezen altijd wel waardevolle resultaten behaalt.

Heden nog beschouwt men de alchemisten van vroeger als dwazen en dromers, maar geeft daarnaast toe, dat zij de grondleggers zijn van de moderne chemie, die uw leven toch voor een groot deel mede beheerst. Misschien vreest u, dat de experimentator, die ik noemde, in de ogen van anderen ook een dromer, een onlogisch en onpraktisch mens zal zijn. Maar ik vraag mij af, waar de vooruitgang blijft zonder deze dromers. Wees niet te bang om te dromen en te experimenteren, ook wanneer anderen u uitlachen. Weest zelve de alchemist, die, zoekende in het laboratorium van eigen wezen en denken, niet er naar streeft een vast resultaat te bereiken - al heeft men wel een vast doel voor ogen bij het experiment - maar bereid is elke uitkomst van experimenten in eigen waarde te aanvaarden en te gebruiken. Indien u zich als doel stelt een sprankje van het grote licht in uzelf te vinden, dan komen er resultaten.

Dus geen angst voor de proefnemingen zelf, die u mogelijkheid schijnen te bieden en geen angst voor een wereld, die het met uw proeven meestal niet eens is en u desnoods voor gek verklaart of achtervolgt. In u ligt het geheim van alle gaven, die u begeert. Dit leven is vol mogelijkheden, dit leven dat u wel aan zou willen kunnen, dat

u werkelijk wel aankunt ook, zoals het is, maar dat u in wezen vaak niet aandurft en zo tracht te ontwijken in beperkingen. In uzelf ligt de sleutel tot alle geheimen, zelfs die van de eeuwigheid. Experimenteer in en desnoods met jezelf. Neem het z.g. toeval in je leven ernstig als indicatie van de mogelijkheden, die je nu hebt, de weg, die voor jou het meeste resultaat belooft.

Gebruik uw gevoeligheid, ook als er geen visioen u verblindt, of een galmende stem bevelend in uw hoofd weerklinkt. Begrijp of tracht te begrijpen, wat de geest u ook op vele minder opvallende en voor u overtuigende wijzen duidelijk tracht te maken. Beslis zelf, maar tracht, wat u als noodzakelijk of zelfs maar wenselijk aanvoelt, waar te maken. Laat niet uit angst of gêne het goede in u te loor gaan. Verschuif niet om de innerlijke waarden te ontwijken, de vele innerlijke krachten en gaven naar buiten toe, hen als want anderen toedenkende, hun werking van anderen verwachtende.

x Maar je hebt voor de gaven, die je niet kent, geen interesse!
- Dit is een uitvlucht. Wanneer u iets werkelijk niet interesseert, gaat u er aan voorbij, dat is waar. Maar dan zoekt u niet in en via anderen juist dit te vinden. Wanneer men gaven bezit, die men niet wil of kan uiten, blijkt men vaak een, soms hatelijke, interesse te hebben voor anderen, die een dergelijke gave manifesteren. Er is dan wel degelijk interesse en dit is begrijpelijk. Ik heb nog geen mens meegemaakt, die eerlijk oprecht en naar waarheid kon zeggen: Ik heb voor mijzelf geen interesse. En in die anderen zoekt men dan zichzelf.

Ik heb bezwaar tegen de wijze, waarop velen dan de mogelijkheden van eigen wezen, het falen of slagen van eigen ik afschuiven - en daarmee de verantwoordelijkheid voor de gevolgen, - door te stellen, dat dit toeval is, de wil van God of iets dergelijks.

Wanneer u een gave bezit, zal zij in uw leven en belangstelling een rol spelen. Maar wat men voor zich niet durft aanvaarden, gaat men dan maar bij anderen zoeken. Toch zal men, om leven, gaven en geestelijke mogelijkheden te begrijpen, ook zelf moeten werken, Zelf moeten doen en eigen werk als zodanig moeten erkennen. De schilder, die op zondag schildert en misschien maar eenmaal in zijn leven een enkele bloem redelijk goed heeft weergegeven, begrijpt veel meer van Rubens en Rembrandt, dan de meest deskundige criticus, die nooit een penseel in handen heeft gehad.

Door wat jezelf bewust bent en doet, ga je ook anderen begrijpen en kun je waarlijk deel hebben aan hun werkelijkheid, zelfs door het bezien van de uiterlijke resultaten van hun innerlijk werken en hun gaven. Wil je een voetbalwedstrijd op waarde kunnen beoordelen, dan moet je ook zelfs wel eens gevoetbald hebben, om toneelkunst te beoordelen, moet je eigenlijk zelf eens op de planken gestaan hebben enz. enz. Daarbij nog een tip: juist degenen, die ernstig experimenteren in en met zichzelf, de ware zoekers, zijn vaak degenen, die hun pogen voor de buitenwereld onder een mom van onverschilligheid plegen te verbergen. Zij doen dit om een grens te trekken tussen innerlijke waarden en de wereld buiten, zo het gevoel van veiligheid in hun laboratorium en daarmee de mogelijkheid tot vrijelijk verder nemen van proeven te behouden.

Om dit alles af te ronden: Wanneer ik dit waarom niet stel, gaat het mij zeker niet alleen om de grote dingen. Wanneer ik gesproken had over de persoonlijke magie in eigen wezen, zoudt u waarschijnlijk meer interesse hebben getoond. Maar de eenvoud was nu noodzakelijk.

U kunt altijd meer, dan u denkt te kunnen. U bent altijd meer van belang, dan u toegeeft te zijn. U bent bang voor de verantwoordelijkheid van een voluit leven en streven. Daarom juist klampt u zich steeds weer aan schams vast, die met de werkelijkheid niet geheel stroken, maar een projecteren van verantwoordelijkheid in anderen mogelijk maken. Dit is menselijk.

Maar indien u het wonder in eigen leven terug wilt vinden, wanneer u de innerlijke krachten in eigen leven terug wilt vinden en eigen gaven geheel wilt gebruiken, zult u terug moeten keren tot uw eigen totaliteit en mogelijkheid.

Ons ontstaan is een steentje, dat God in de vijver der oneindigheid heeft gegooid. Wij zouden verder kunnen kabbelen, tot de ringen van ons wezen de grens van het zijnde hebben bereikt en terug keren tot de bron. Menigeen meent, dat zo iets te ver gaat en tracht een bepaalde omvang te handhaven voor eigen zijn en denken, daarbij vergetende, dat men als rimpeling, die kan terugkeren tot de bron, hierdoor te niet dreigt te gaan.

Daarom nogmaals: gebruik uw geestelijke en andere gaven, zelfs wanneer zij u schijnen te voeren buiten de rationale mogelijkheden, buiten hetgeen de mensen als realiteit beschouwen. Want in een wereld, die qua bewustzijn uit denkbeelden bestaat, is het de mens, die alle beperkingen terzijde weet te stellen, die de totale werkelijkheid vindt en de woorden van de totaliteit in zichzelf ziet ontstaan, zich vormende tot een weergave van zijn wezen en een kracht onder einde.

Neem mij niet kwalijk, dat ik u dit onderwerpje, eenvoudig als het is, heb voorgezet. Het 2de deel van de avond zal heel wat zwaarder zijn. Mij ging het er om u duidelijk te maken, dat de mens niet moet leven volgens een redelijk systeem, maar volgens zijn aangevoelde daadmogelijkheid. Vraag u niet af, of iets wel of niet past op het ogenblik. Vraag u af, wat u bent. Vraag u niet in de eerste plaats af, waar iets vandaan komt, maar werk met alle mogelijkheden, die u maar vinden kunt in het leven. U kunt en moogt alle mogelijkheden, die voor u bestaan, gebruiken, zolang u daarmee zelf maar harmonisch kunt zijn.

Er zijn krachten van kosmische aard, die in deze dagen een grote invloed hebben, maar al te vaak voor de mens negatieve resultaten voortbrengen, juist omdat hij zich grenzen stelt en dezen niet durft doorbreken.

Goeden avond.

-o-o-o-o-o-o-o-

*Sten, 12° 2/15 no 12
24 Nov. 1964*

Goeden avond, vrienden,

Er zijn tijden, dat kosmische stromingen de aarde beroeren en de mensheid in beweging brengen, zonder dat deze zelf beseft, wat haar beweegt of stimuleert. Ofschoon ik mij er van bewust ben, dat men in het 2de deel van deze bijeenkomsten zich gemeenlijk bezig houdt met meer esoterische waarden en begrippen, zou ik op dezen avond graag wat aandacht besteden aan deze kosmische werkingen en stromingen, hun waarden, oorzaken en wijze van optreden.

Wanneer wij de wereld zien vanuit een menselijk standpunt, drukt zij zichzelf uit als een 3-dimensionaal geheel. Kosmisch gezien drukt het zijnde zich uit als een 3-dimensionaal geheel, in dit verband, dat voor de mens elke dimensie van dit geheel als een

3-dimensionale wereld wordt ervaren en geïnterpreteerd.

Dit resulteert in 'n groot aantal voor de mens niet kenbare waarden, krachten en factoren, die de mens eigen ruimte en wereld doorsnijden. Maar de voor u kenbare zonnen of sterren zijn er in het kosmische geheel eveneens sterren - of stralende grote massa's - die door dit voor u 9 dimensiesomvattende ruimtelijk geheel zijn verdeeld.

Deze zonnen of sterren beïnvloeden het totaal en beroeren daarmee ook elke wereld, die op zich slechts een dimensie van de kosmische totaliteit omvat - zoals u als of wereld.

Het resultaat is, dat deze stralingen, die in het geheel een soort licht geven en dus in de kosmos normaal reflexen wekken door hun stralingen en zo daar alles kenbaar maken, voor de kleine wereld en al, wat daarin leeft, een permanente stroming of invloed vormt.

Om dit beeld nog iets te vereenvoudigen : In een supradimensionale ruimte bestaan lichtgevende massa's of krachten, die met hun uitstraling ook uw eigen heelal voortdurend doorlichten. Gezien vanuit een menselijke vergelijking kan men stellen, dat dit licht zich nogal rechtlijnig beweegt en daarom in een menselijk dimensionaal stelsel sterk gebonden pleegt voor te komen. Het deel van het licht, dat uw ruimte beroert zal als een soort zoeklicht bundel door uw Al gaan.

Dit licht is uit de aard der zaak niet zichtbaar en behoort niet tot een op aarde gekend - als licht gekend - frequentiebereik. Nu weet u allen, dat het bij u wel voorkomt, dat men op een en het zelfde ogenblik b.v. zon, maan en avondster aan de hemel ziet staan. Beschouwt men dezen als invloeden, dan kan men stellen, dat onder bepaalde omstandigheden een drietal invloeden gelijktijdig kenbaar is.

Op soortgelijke wijze kunnen meerdere van deze grootkosmische krachten en stralingen in uw al inwerken en samentreffen. Ofschoon ook in uw al hun werking blijvend is, bestaan er omstandigheden, waaronder de invloed van meerdere dozor kosmische sterren kenbaar wordt in uw wereld.

Uw wereld, de mens, ziet deze kracht, dit licht, dus niet, maar ondergaat de invloed daarvan als een verandering van haar leefwaarden. Dezen omvatten materiële reacties, maar daarnaast gedachtenleven van de mens. Dit laatste krijgt onder inwerking van een dergelijk licht een zeker bias, een afwijking in bepaalde richting dus. Daarnaast zal deze invloed ook de emoties van de mens wel degelijk aanspreken.

De geest kan een dergelijk licht, wanneer zij zich van haar eigen wezen en wereld bewust is, wel aanschouwen, zij het niet in zijn totaliteit. De geest constateert daarbij niet alleen het optreden van het licht in eigen wereld - of een deel van de ruimte - maar kan verschillende stralingen ook van elkander onderscheiden. Zij ziet dus, welke soort invloed werkzaam is en kan op grond van haar contact met uw wereld een ongeveere predictie geven van de reacties, die in deze wereld zullen ontstaan, wanneer de straling haar beroert.

Met dit wat algemene beeld heb ik u dan een al geschetst, waarin grootkosmische krachten actief zijn. Nu kan men deze grootkosmische krachten of sterren desnoods omschrijven als engelen of entiteiten, daar zij bezielde zijn, zoals ook elke ster en planeet in wezen als bezielde zijnde, een entiteit is.

Of wij haar echter nu persoonlijkheid toekennen of niet, een

dergelijke massa zal te alle tijde een gelijkmatige werking hebben. De reactie op een straling vanuit de kosmos is dus altijd gelijkblijvend in eigenschap en overeenstemmend met de intensiteit van die straling.

Nu weet ik wel, dat ik veel van uw geloof verg, wanneer ik J. eenvoudig een 9-dimensionaal heelal voorstel en daarnaast dan nog in dit geheel een soort voor u niet zichtbare sterren poneer. Maar de uitwerking van dit alles is op aarde wel degelijk kenbaar. U kunt daarom misschien, zo u mijn stellingen niet als waarheid kunt aanvaarden, het voorgaande toch als een soort werkhypothese tijdelijk aanvaarden.

Ik stel dan, vanuit hetgeen wij als geest hieromtrent kunnen waarnemen, dat het aantal invloeden, dat onder deze kosmische sterren voorkomt, globaal in een zevental verschillende krachten kan worden ingedeeld. Wij plegen deze werkingen te vereenzelvigen met de u bekende 7 stralen, omdat hier een analogie optreedt met zuiver geestelijke en krachten en waarden, die wij onder deze benaming in eigen wereld plegen op te merken.

Toch lijkt het mij goed op te merken, dat deze krachten vanuit de kosmos ook voor u zeker niet geestelijk zijn in de zin, waarin b.v. mijn wereld voor u geestelijk is.

Er zijn dus 'n aantal soorten kosmische sterren. Dit impliceert, dat zowel twee, drie of meer sterren van glijke aard in kunnen werken op het deel van de ruimte, waarin uw wereld zich bevindt, maar dat ook een aantal sterren van verschillende aard gelijktijdig op de wereld kunnen inwerken.

Verder impliceert dit, dat de inwerking niet noodzakelijkerwijze altijd uit een zelfde bron behoeft te stammen, al is haar geaardheid gelijkwaardig. Na deze stellingen kan ik u nu misschien een eenvoudiger beeld geven van het geheel.

De zon reist met haar planeten door de ruimte. In deze ruimte zijn de kosmische krachten van deze sterren gegroepeerd als een aantal zoeklichten, dat uw ruimte doorschijnt en wel zodanig, dat de grootst kenbare intensiteit van dergelijke "lichtstralen" veelal voorkomt aan de rand van bestaande nevelstelsels van uw al.

De zon en met haar de aarde, bewegen zich in feite aan de rand van hun eigen nevelstelsel. De "lichtstralen" werken in de materie vaak vormend. Zo kunnen o.m. bewustwording veroorzaken, daarnaast bevorderden zij vaak mutaties en mogen zo zowel voor het ontstaan van leven in meer bewuste zin, levensvormen als het tot stand komen van onverwacht snelle veranderingen in een wereld vaak aansprakelijk worden geacht.

Snelle veranderingen zijn door deze invloeden in het verleden reeds vaak tot stand gebracht en ook in de toekomst kan men een snelle verandering onder invloed van dergelijke lichtstralen verwachten.

Wanneer een kosmische ster met zijn volle kracht in kan werken op uw wereld en ruimte, zo kan dit vergeleken worden met een soort dag. Er is dan dus een zeer heldere uititing van 't aspect van een dergelijke ster, waardoor alle andere aspecten worden overschaduwed. Het is echter ook mogelijk, dat een dergelijke ster zich 'bp grote afstand bevindt. Deze uitdrukking is natuurlijk slechts vergelijkend, het begrip ver kan slecht in relatieve zin worden gebruikt in dit verband.

De inwerking van de straal zal dan slechts zwak zijn en dus ook minder de ontwikkelingen en reacties op b.v. uw wereld beheersen.

In dit laatste geval zijn de gebeurtenissen geleidelijk en zal men, bij een langer aanhouden van deze inwerking, spreken van een geleidelijke ontwikkeling, of, in modernere woorden, van een bepaalde trent.

Elke zo ontstane "trent" zal, zodra een "dag" van 'n bepaalde invloed g'at ontstaan, worden geëlimineerd. Daar een dergelijke dag soms kort duurt. b.v. enkele jaren, zal de trent later, bij het wegvallen van deze allesoverheersende invloed, weer worden voortgezet, maar dan natuurlijk in de nieuw ontstane situatie, of als variant in de door het "dag" verschijnsel veroorzaakte toestand.

Ik vertrouw er nu maar op, dat u mij nog steeds kunt volgen. De laatste tijd nu zijn verschillende trentwerkingen gelijktijdig werkzaam geweest. Op het ogenblik zouden wij echter kunnen spreken van een ochtendglören, het begin van een dergelijke "dag".

De zon van deze dag is een kosmische ster met een inwerking, die wij het beste als lichtend rood kunnen omschrijven. Deze zal zich de eerstkomende 4 à 5 jaren met haar invloeden overheersend over uw zonnestelsel en dus ook over de aarde uitbreiden.

Dit impliceert, dat alle kleinere invloeden voor de mens wegvallen. Zij zijn wel aanwezig, maar worden t.a.v. de heersende inwerking onvoorstelbaar klein en wordt en dus niet meer direct in de verschijnselen geuit.

Het is duidelijk, dat wij deze invloed nu allereerst eens moeten gaan omschrijven en ontleden. Waarnemingen van deze ster - in de grote kosmos - en haar werking doen veronderstellen, dat zij in de eerste plaats een grotere moed ten gevolge zal hebben. De mens zal dus eerder geneigd zijn risicos te nemen, ook wanneer dit een meer persoonlijk risico betekent.

Dat dit in de komende tijd een sterke invloed zal hebben op het verloop der gebeurtenissen in uw wereld is zonder meer duidelijk. Belangrijker is, volgens mij, echter het feit, dat dit ook in geestelijk opzicht tot uiting zal komen.

De mens, die in zich een geestelijke kracht of waarheid draagt - volgens eigen besef - zal minder dan ooit geneigd zijn zich op dit punt aan anderen te onderwerpen, of tot een compromis met hen te komen.

Grote opstandigheid is daarbij overal te verwachten, maar daarnaast ook een veel grotere eerlijkheid, dan men in de laatste tijd gewend is geweest. Voor de technische ontwikkelingen betekent een dergelijke lichtend rode invloed vooral een beheersing van metalen en chemicaliën.

Op grond van dit laatste kan men wel aannemen, dat zowel in de metallurgie als de chemie op zeer korte termijn reeds nieuwe en vaak een omwenteling beduidende ontdekkingen zullen worden gedaan. Dit zou kunnen voeren tot een verandering van b.v. het economische en voedingspatroon van deze wereld. Volgens mij zou het daarnaast ook een zeer grote invloed kunnen hebben op de behoefte van de mens de ruimte te betreden. Zelfs de vervaardiging van voertuigen en wat dies meer zij zal hierbij sterke stimulansen ondergaan.

Een dergelijke rode ster brengt verder over het algemeen een aspect van communicatie. Het wederzijds elkaar observeren en begrijpen wordt hierdoor bevorderd. Wij moeten echter onder dit alles niet vergeten, dat het punt van uitgang, de basiswaarde, die bij deze dageraad bestaat, in feite verwarring is voor uw wereld.

Een groei van begrip, een juistere observatie van elkander zal dus m.i. wel enige tijd vergeen, voor hieruit grotere resultaten

voortspruiten. Een sterke groei hiervan is te verwachten. Dit brengt met zich ook een toenemen van openheid en eerlijkheid in openbare publicaties als reclame, politiek en zelfs ook theologie.

Ik meen, dat dit een zeer gunstige ontwikkeling is. Dat rood daarnaast de strijdlust pleegt aan te wakkeren, zal u bekend zijn. Ook deze ster brengt inderdaad strijdlust tot uiting. Beginnende in een chaotische periode zal de strijdlust in 't begin vooral bij de individuele mens sterk gestimuleerd worden. Naarmate de dag verder vordert zal zij, naar ik meen, ook de gemeenschap als geheel gaan betreffen.

Wij kunnen grotere strijdvaardigheid, maar ook betere communicatie, beter onderling begrip verwachten. Dit alles geeft ons een goede ondergrond voor de geestelijke ontwikkelingen en openbaringen, die in deze dagen tot uiting kunnen komen.

De vernieuwingen, die door een wereldleraar reeds werden gebracht en de geestelijke vernieuwingen, die door andere grote entiteiten vanuit de geest wordt geprepareerd en ten dele reeds wordt geuit, zal hierdoor eerder als tendentie, dan als afzonderlijke leerstuk, het denken van de wereld gaan doordringen.

Ik meen, dat dit, ongeacht de strijdlust, die hierdoor bij velen onvermijdelijk geweld zal worden, als een gunstige ontwikkeling te moeten beschouwen: Er is sprake van een proces, waarbij wij aan kunnen nemen, dat de mens, zo hij eenmaal een stelling als juist heeft aanvaard, ook geneigd zal zijn deze geheel in de praktijk om te zetten. Iets dergelijks is, ongeacht de daardoor ontstane verschijnselen, vanuit het oogpunt van geestelijke ontwikkelingen immers altijd gunstig.

Ik heb u nu gesproken over deze rode zon. Zij is echter niet de enige kracht uit de kosmos, die tijdens deze dagperiode de wereld beïnvloeden zal. Vooral in deze tijd, ochtenduren, om vergelijkenderwijze te spreken, werkt van tamelijk dichtbij een z.g. blauwe ster of invloed op de wereld in, die naast wetenschap ook mystiek bevordert.

Haar licht toont iets van een paarse sluiering. Wij mogen dan ook wel aannemen, dat deze invloed in de komende tijd, te samen met de opkomende rode invloed, een mede op de materie gebaseerde mystiek, zover reeds bestaande, aanmerkelijk zal versterken en daar, waar deze nog niet bestaat, deze zelfs in het leven kan gaan roepen.

Voor de eerstkomende $1\frac{1}{2}$ jaar zal deze werking op aarde haar invloed m.i. nog doen gelden, gezien het vertragings-effect, dat in de menselijke geest en gedragsnormen pleegt op te treden t.a.v. dergelijke inwerkingen en hun resultaten.

Nu kan een dag ook ontstaan door meerdere sterren. Volgens onze waarnemingen zal, zij het voor kortere tijd en met iets mindere kracht dan de reeds genoemde rode ster, 'n z.g. gele ster de wereld voor enige tijd gaan bestralen. Deze inwerking zal aan de mystiek een zekere menselijkheid bijbrengen. Daarnaast zal zij aan de ontwikkeling van de strijdlust zekere meer humanitaire trekken verschaffen.

Nu is de laatste tijd de levenskracht bij de mens tamelijk laag geweest. U zult dan ook meer dan normaal gehoord hebben van ernstige ziekten, sterfgevallen e.d. De werking van deze gele zon brengt daarin een volledige ommekeer. Gedurende de tijd, dat zij op de aarde inwerkt, kan gesproken worden van een vergroting van vitaliteit, een versterking van levenskracht.

Dit houdt in, dat ook de generatie, die gedurende de tijd geboren wordt, dat deze gele zon haar invloed doet gelden, vitaal zal zijn. Daarnaast zal zij oprechter en moediger van aard zijn dan velen in deze dagen levenden helaas zullen zijn.

Dit beeld leg ik U voor, omdat onder U menigeen zich zal gaan afvragen, waarom de sterke en per jaar meestal aanwijsbare tendenties opeens gaan vervagen. Zij, die zich b.v. met de astrologie bezighouden - een verklaringssysteem, dat in zijn verklaringen niet, maar in zijn resultaten wel grote juistheid kan bevatten - zullen ontdekken, dat dit voor de komende jaren ook volgens de astrologie enigszins opgaat.

Dit schijnbaar ongevormd zijn en niet geheel bepaalbaar blijken van de komende periode is een gevolg van de kosmische sterren, die met veel grotere kracht dan normaal op de aarde hun invloed zullen doen gelden.

Wanneer een dergelijke tijd op aarde aanbreekt, blijkt bovendien, dat er op aarde vele entiteiten aanwezig of werkzaam zijn, die, krachtens hun aard en ontwikkeling harmonisch met, aangepast aan de inwerking van een dergelijke kosmische ster, gemakkelijker dan voorheen zich in vele sferen van leven kunnen doen gelden en uiten.

Dit betekent, volgens mij, een verandering in het patroon van het geestelijk werk op aarde, zoals dit nu bestaat. Vele nieuwe entiteiten zullen zich bij de reeds actieven gaan voegen en, vaak met nieuw en grotere mogelijkheden, hun actie in en voor de mensheid beginnen. Naar ik meen, kan dit reeds binnen 17 maanden worden verwacht.

Dat dit alles afwijkt van uw geestelijk denken in deze tijd, zodat ook uw eigen benadering van de geest daarbij enige wijzigingen ondergaat, is haast onvermijdelijk. Wat niet wegneemt, dat, de verschillen en veranderingen aanvaardende, door ons mag worden verwacht, dat deze nieuwe en andere acties van de geest voor de mensen op aarde vele goede en nuttige resultaten zullen hebben.

De Witte Broederschap heeft met al deze dingen reeds enigszins rekening gehouden in haar plannen voor het komende jaar. Zij voorziet echter, dat haar planning voor komende jaren - d.w.z. hetgeen zij zich voorneemt op aarde te stimuleren, of af te remmen en hetgeen zij daardoor in en voor de mensheid meent te moeten en kunnen bereiken - veel ruimer en geldende voor een veel langere termijn zal moeten stipuleren.

Een grotere vrijheid van streven voor de geest en in de sferen actieve entiteiten lijkt mij onder de komende inwerkingen wel onvermijdelijk. Ik ben daarom zo vrij, reeds nu, maanden voor er beslissingen door de broederschap genomen zullen worden, uw aandacht op deze aspecten, die ook voor uw eigen leven van belang kunnen zijn, te vestigen.

Een van de wonderlijke affecten, die ik in uw tijd meen te bespeuren, is wel een trage, maar gestage en volledige, verandering van geloofswaarden en inhoud. Ik wil hierbij niet in het bijzonder op de godsdiensten doelen. Ik meen eerder te mogen spreken van een bij velen optredende versnelde innerlijke evolutie, vaak gepaard gaande met bijna revolutionaire aspecten, die zich dus in de mens zelf voltrekt.

Ik meen, dat wij zelfs in deze dagen reeds vele mensen zullen ontdekken, die zich opeens ergens geroepen menen te weten. Ik meen, dat het gevoel van verbondenheid met het hogere, zowel binnen als buiten bestaande godsdiensten, sterk zal gaan toenemen.

Dit gevoel van verbondenheid zal bij vele mensen, mede door hun materiele omstandigheden en gevoelens, een denkbeeld van geventen zijn, gekneden tot stand brengen. Wanneer dit het geval is, zal hieraan zeer weinig gedaan kunnen worden, tenzij de mens in kwestie zich gaat realiseren, dat dit gevoel van gebonden zijn ontstaat door zijn vasthouden aan in wezen niet meer ware of waardevolle premieën.

Het aantal visioenen en profeten zal in de komende tijd wel aanmerkelijk toenemen. Zowel hetgeen vanuit de rode ster actief is in deze omtrenturen, als hetgeen de blauwe zon binnenkort als invloed daaraan gaat toevoegen, stimuleert ook het weergeven van hogere waarden. Hierbij dient men zich altijd voor ogen te stellen, dat via dergelijke profetieën in wezen voor u 9-dimensionale - of kosmische - waarden tot uitdrukking worden gebracht binnen de termen van uw eigen wereld. Het is goed bij al dergelijke voorspellingen alle emoties te berouwen op uw innerlijk niet af te gaan op de woordinhoud, maar alleen rekening te houden met de gevoelsinhoud zelf.

De gevoelens zullen over het algemeen wel juist en zuiver tot uitdrukking worden gebracht. De omschrijving, de verpakking van begrippen, waarbinnen zij tot uiting zullen worden gebracht, laten in zeer vele gevallen te wensen over en wijken sterk van de werkelijkheid, soms zelfs van het werkelijk mogelijke, af. Daar ik aanneem, dat velen onder u reeds in de komende 8 à 9 maanden met dergelijke voorspellingen enz. in contact kunnen komen, acht ik het juist u hierop nadrukkelijk te wijzen in de hoop zo te voorkomen, dat u vergissingen maakt.

Nog een laatste punt in dit verband. Al hetgeen van het z.g. hogere - relatief en in verhouding natuurlijk - uit de kosmos stamt en uw wereld beïnvloeden kan, zal voor uw kenvermogen weliswaar verzinken in de felle werking van de drie " nabijzijnde " kosmische sterren, maar dit neemt niet weg, dat de invloed op zich aanwezig blijft.

Ik wil u daarom in dit verband een kleine regel weergeven, vereenvoudigd en aangepast aan uw kenvermogen, die u tijdens de overheersing door genoemde drie sterren behulpzaam kan zijn:

Het is niet mogelijk zich te richten op of in harmonie te werken met een invloed uit de kosmos, die op aarde niet werkzaam is. Wel is het mogelijk dit te doen t.a.v. schijnbaar niet kenbare invloeden, die wel degelijk op aarde actief zijn, maar te zeer overschaduwde worden door sterkere inwerkingen. Deze kleinere inwerkingen kunt u wel degelijk voor uzelf gebruiken, wanneer u daarmee maar een voldoende harmonie kunt bereiken.

Op grond hiervan stel ik, dat u veilig aan kunt nemen, dat op aarde steeds t.m. de 3 hoofdkleuren in eniger mate actief zijn. Dit betekent, dat althans de hoofdkleuren altijd actief zijn, ook wanneer een dichtbijzijnde invloed tijdelijk als zon optreedt. Deze kleuren onderscheiden men, zoals u bekend zal zijn, in blauw, rood en geel.

De gradatie van een dergelijke invloed is dan niet vaststelbaar voor u. Maar zolang een sterke kracht overheersend optreedt voor langere tijd, moet u aanneemen, dat geen essentien of mengingen van andere kleine invloeden nog voor de mens bruikbaar zullen zijn. Een zich richten op harmonie, afwijkende van de heersende kracht zal dus steeds moeten gebouwen door zich te richten op een der drie hoofdkleuren.

Zoekt men een harmonie met een der niet heersende hoofdkleuren, dan zal men daaruit, ongeacht de werking van de overheersende invloed, te allen tijde nog kracht genoeg kunnen putten.

Ik mag hier misschien herinneren aan de geleerde, die, onder omstandigheden, ook overdag met een goed gerichte telescoop sterren kan waarnemen, terwijl zonder een dergelijke beperking van blikveld daartoe geen mogelijkheid bestaat.

Sterke gerichtheid en concentratie van uw wezen maken het mogelijk, om een bepaalde kosmische invloed te erkennen en voor uzelf werkzaam te maken, ook wanneer zij voor de rest van de wereld normaal niet kenbaar is.

Hiermede heb ik u een beeld gegeven van deze kosmische krachten, hun bestaan en invloeden, hun werkingen ook in de komende tijd. U moogt dit alles beschouwen als werkhypothese. Doch het volgende kan u in de komende tijd nog verder behulpzaam zijn bij eigen oriëntatie in het leven:

Wanneer een invloed op aarde actief is, beïnvloedt zij voor u vooral de materie. Geestelijke invloeden daarvan zullen u minder snel opvallen. U zult zich, gezien het direct optreden van een aantal kosmische zonnen in de komende tijd, dus vooral moeten voorbereiden op stoffelijke activiteiten en stoffelijke veranderingen - deze laatsten dus in overeenstemming met het reeds gestelde.

U zult er goed aan doen uw persoonlijke instelling, die in de geest veelal op een enkele straal of kleur is geënt, op grond van eigen geneigdheid en denken nu goed te overwegen, zodat u andere dan de gebruikelijke en overheersende aspecten voor uzelf harmonisch zult kunnen gebruiken en de krachten daarvan zult kunnen toepassen, wanneer u dit noodzakelijk lijkt.

Hier volgt een korte samenvatting van hetgeen aan mogelijkheden in de komende tijd direct zowel als indirect aanwezig is, daarbij uitgaande van de meest algemene optredende aspecten.

In deze ochtenduren hebben wij te maken met een lichtrode invloed, plus een zwakker en witte invloed, die rond de kerstdagen wel weer sterk zal zijn, maar op 't feest zelve verandert in een sterker wordende blauwe invloed. Alles dus gedomineerd in steeds sterkere invloed van de rode werking, die langzaam tot dagaspect wordt.

In de periode tussen nu en nieuw jaar kunt u rekening houden met een geringe vergroting van uw prestatievermogen, maar daartoe zult u uw gevoelens van vermoeidheid en lusteloosheid moeten overwinnen. U zult daarnaast moeten rekenen met een vaak disharmonisch contact met anderen, vooral in de decemberperiode. Na de kerst zal dit aspect zich enigszins wijzigen.

Baseer u in deze tijd op uw eigen kleur, plus het lichtrood. Indien u met enige beheersing deze krachten in uzelf doet presteren, zal u blijken, dat u alle vermoeidheid en lusteloosheid in de komende maanden kunt overwinnen, terwijl ook uw gezondheidsstand zich verbetert.

In de periode tot maart zult u geneigd zijn tot beschouwelijheid. Daarnaast zult u ontdekken, dat u in toenemende mate geneigd bent tegenover anderen driftig en onredelijk te reageren. Dit komt voort uit het sterker worden van het dagaspect. U kunt zich in deze periode echter met redelijk goede resultaten beheersen en zelfs in denken vooruitgang boeken, wanneer u zich richten wilt op het blauwe licht. De blauwe ster is nog wel niet tot dagster geworden, maar haar invloed is reeds nu voldoende nabij.

Richt u in bezinnelijkheid op innerlijke erkenning en u vindt de beheersing, waardoor u toenemende energie beheersbaar en bruikbaar wordt.

Vanaf maart in het komende jaar zult u in toenemende mate de rode inwerking overgaan. Hebt u deze voordien niet leren beheersen, dan zal het u zeer moeilijk vallen nog enige beheersing tot stand te brengen. Processen, die tot stand komen in de maanden januari tot maart, vormen processen van oorzaak en gevolg, die werkzaam zullen zijn tot t.m. december van het volgende jaar, waarschijnlijk zelfs nog iets langer.

Praktische raad: In deze periode, waarin u veelal weinig of geen neiging tot studie en activiteit zult hebben, is het goed u te bezinnen over alles, wat u wilt gaan ondernemen en zo mogelijk reeds nu bescheiden begin daarmee te maken. De invloeden van het komende jaar zult u dan kunnen gebruiken om voornemen en begin uit te werken en een reële en bruikbare gestalte te geven.

Hebt u eenmaal voor maart a.s. iets voor uzelf tot stand gebracht, dat verdere uitwerking verdraagt en zo voor uzelf een tendens geschapen, dan kunt u ervan verzekerd zijn, dat deze t.m. 9 verdsre maanden zal blijven aanhouden. Gezien de tijd, die u ter beschikking staat met gunstige stuwung, zult u daarin bijna zeker successen behalen.

Met deze korte aanwijzingen zal het u mogelijk zijn eigen mogelijkheden en betekenis in deze tijd te overzien, te herzien en een nieuwe inhoud te geven. Bedenk hierbij, dat veranderingen, die nu worden voorbereid, grote kans van slagen hebben. Weet u, dat veranderingen onvermijdelijk zijn, doe er dan reeds nu praktisch iets aan. Konsolideer u de komende 4 maanden om zeker te zijn goede resultaten te behalen. Dit geldt zowel geestelijk als materiëel.

Tijdens het eerste deel van de bijeenkomst heeft men u op mijn verzoek gewezen op uw mogelijkheden. Wie in deze tijd zijn mogelijkheden beseft, kan dezen verder ontwikkelen. De tendens is daar voor dan zeer gunstig. Wie in de komende maanden daartoe nog niet kan komen, zal het de komende 3 jaren zonder grote mogelijkheid tot ontwikkeling van gaven en talenten moeten stellen.

Het is dus wel belangrijk, dat u de komende 4 maanden voor uzelf vorm geeft ook aan uw geestelijk streven, uw gebruik van eigen wezen en mogelijkheden. Hierop bemust voor de komende tijd voor u slagen of falen. De keuze is aan u. De waarschuwing is u echter gegeven. Vergeef de nadruk, die wij op dit alles leggen. Het is echter in uw eigen belang.

Een aantal raadgevingen van meer praktische aard in het kort laat ik hier nog volgen. Zij zullen u inzicht geven in uw mogelijkheden en tevens een richtlijn kunnen betekenen voor uw streven in de dagen die komen.

1 Ga uw denkbeelden van de laatste tijd na. Vraag u af, wat hiervan te verwezerlijken is. Bereid die verwezenlijking dan voor. Tracht alles, wat u tegenstaat of onjuist lijkt, in de komende tijd te onderdrukken. U kunt er dan op rekenen, dat dergelijke aspecten de komende jaren bijna zonder betekenis zullen zijn voor u.

2 Richt U in deze periode - de komende maanden - op alle noodzakelijke vernieuwingen. Ook dus verbouwingen, het beginnen van nieuwe zaken, veranderen van zakelijke contacten, het aanvaarden of veranderen van geestelijke contacten. Dit heeft ook betrekking op elke noodzakelijke of voorgenomen verandering van levensgewoonten of woonplaats.

Overweeg deze dingen juist in deze tijd en voer zoveel mogelijk alle gewenste of noodzakelijke wijzigingen door. Aan alles wat rond 5 maanden na heden nog bestaat, zult u nolens volens nog langere tijd gebonden zijn.

Ga uit van eigen kracht en vermogen. Onderschat dezen niet. Waar U niet zeker bent van uzelf of noodzaken, stel uzelf op de proef. Nu bent u nog in staat vrijelijk te beslissen, wat u wel of niet meent te mogen of kunnen vebrengen. Zodra de rode invloed te sterk gaat heersen, is uw vermogen tot zelfstandig beslissen en handelen veel minder groot en wordt u vaak door omstandigheden gedwongen tot zaken, die u niet liggen, zult u vaak uw voornemens niet meer ten uitvoer kunnen brengen.

3 Besef, dat de omschreven invloeden niet slechts u beroeren, maar evenzeer voor de buitenwereld gelden. Laat uw contact tot de medemens in de komende paar maanden reeds door dit besef beheersen.

Ook hetgeen u t.a.v. medemens in de komende maanden tot stand brengt, zal voor u t.m. een jaar, maar waarschijnlijk veel langer uw leven bepalen.

Het is dus verstandig uw keuze nú te doen, uw richting nú te bepalen, daarbij rekening houdende met anderen, hun reacties, verlangens en mogelijkheden, zover u dit maar mogelijk is.

4 Bedenk, dat alles, wat u voor uzelf zult opeisen, in de komende periode ook door anderen voor zich geëist zal worden. Voorkom daarom bestrevingen, eisen, voornemens, die u als exclusief de uwe beschouwt. Alleen op deze wijze zult u in de tijd van de rode dag zonder strijd kunnen behouden, gebruiken, ontwikkelen, wat u voor uzelf van belang acht.

5 Indien U enig besef hebt van eigen temperament en eigen bestreving, zoals dezen door een kleur kunnen worden uitgedrukt, oefen u reeds nu in het u concentreren op deze aspecten, opdat u tijdens de komende dagperiode in staat zult zijn, ook met niet direct in wereld en geest kenbare invloeden harmonie te verwerven. Hierdoor maakt u het uzelf eenvoudiger eigen ontwikkeling op harmonische wijze voort te zetten en is de mogelijkheid in moeilikheden de noodzakelijke extra krachten te verwerven.

6 Ga na, welke zaken uit het verleden afdoening behoeven. Begin hiermede zo snel mogelijk. Werp zoveel mogelijk overbodigheden van U, de zo verworven vrijheid van bewegen en streven zal u zeer ten stade komen bij de vaak stormachtige ontwikkelingen, die rond 1969 te verwachten zijn. Reeds voordien zult u echter ontdekken, dat deze vereenvoudiging van uw leven vele voordelen heeft en menige verspilling van krachten voorkomt.

7 Maak in de komende tijd van al uw vermogens en gaven gebruik op een voor u aanvaardbare wijze. Tracht hierbij uw beste mogelijkheden in geest en stof te bepalen. Het zal u hierdoor mogelijk worden een of meer van uw gaven in de komende jaren onder invloed van rode zon en geel licht verder te ontplooiën. Hierdoor kunt u bewust geestelijke vooruitgang boeken, waar anderen door de uiterlijkheden menen tot stilstand gedwongen te worden.

Ik zal nu het woord overgeven aan een spreker, die de bijeenkomst voor u besluiten zal. Wat mij betreft dank ik u voor de mij gegeven aandacht en druk ik de hoop uit, dat mijn rede, ofschoon voor velen in zijn theorie, misschien voor enkele wat moeilijk, door u bestudeerd zal worden, zodat u daaruit de voor u belangrijke praktische mogelijkheden en wenken kunt overwegen en zo een zo groot mogelijk praktisch nut daaruit zult kunnen verwerven.

Ik vestig daarbij uw aandacht op de gegeven praktische wenken, die een ieder voor zich zal kunnen toepassen en hoop te hebben bijgedragen tot een voor u gelukkig en geestelijk vruchtbaar verloop van de komende invloeden.

Goeden avond.

-o-o-o-o-o-o-

Daar waar het duister licht is van de sterren en de verte onendig schijnt,

waar ruimte verdwijnt in ruimteloosheid, waar de tijd sterft, daar leven sterren.

Sterren, lichtend groot, onbeschrijfbaar, krachten, lichtend groot, die treden door eeuwigheden en ook het menselijke heden beroeren.

Krachten, die u voeren tot een ontwikkeling, die gij niet beseft en u mogelijkheden geven tot vallen of uzelf verheffen.

Krachten, die u uw werel hergeven, telkenmale weer en meer: krachten, die zijn uitdrukking in uw tijd en uw ruimte, van de macht der eeuwigheden.

Wie zichzelf kent en in zich waarheid zoekt omtrent zichzelf, al kent hij niet geheel het eigen wezen noch eigen zijn, weet, hoe hij moet gaan streven.

Hoe klein hij moge zijn in eigen ogen, hoe groot het mededogen van God, dat hij inroept voor eigen onvolkomenheid, hij weet, waarheen hij gaat.

Wie in gerichtheid zichzelf waar verstaat, vindt de kracht om zelf in macht van geestelijke ster het eigen zijn te richten.

Wie in zichzelf besluit: zo zal ik zijn, zo streven, zo wordt mijn leven, bouw, gedreven zelfs misschien door kracht van eeuwige machten in zich een beeld van eeuwigheid, vindt in zich zelve krachten nog onvermoed en weten met diepte, door mensen zelden nog beseft.

(verkort)

" neem uzelf niet zo ernstig, neem het leven niet al te zwaar, maar zoek gericht in het leven de belangrijkheid van het bestaan te vinden."

"mens, doe wat je wilt, maar wees er eerst zeker van, dat je het wilt. Want dan eerst kun je jezelf waar maken. "

-o-o-o-o-o-

d.d. 17 november 1967

N.B.

Vanaf 1 december a.s. vinden de bijeenkomsten plaats op een ander adres. De STERAVOND zal wederom op een ander adres worden gehouden.

Dit alles, daar de zaal in de de Ruyterstraat niet langer beschikbaar is - overname door de PTT. Nadere gegevens bij het bestuur. Raadpleeg de u toegezonden convocatie!!!!